

El Temps

Nova
maquetaNous
opinantsNou
formatNou
TempsJa al teu
quiosc

Per fer-te
subscriptor entra a
www.eltamps.cat
escriu-nos a
subscripcions@eltamps.cat
o telefona al
902131025.

Us atendrem de
9.00 a 14.00 hores

Les cendres de Rita

LA SEUA FORTUNA SEMPRE VA SER
L'ESTIMA DEL SEU POBLE, EL MATEIX
QUE ARA LA INCREPA I LA TÉ
SEGRESTADA A LA SEUA PRÒPIA
CASA, TAPIADA AMB L'ASPRE MUR DE
LA CALÚMNIA.

JOSEP
MORENO

Del millor marbre que es ven a València, tenien els picapedrers a punt per col·locar les plaques que assenyalarien la plaça amb el seu nom. I ara, ja ni la voleu veure a la foto del marc de plata que tants anys ha presidit la tapa del vostre piano. Tot aquest temps projectant-li un mausoleu, fent competir als empresaris del cap i casal per veure qui ofrenava el millor parc, solar o rotonda on construir el monument funerari que hauria d'immortalitzar-la. I ara no teniu a la memòria de l'iPhone un mega lliure per al seu últim WhatsApp.

On són els qui reien amb tota la boca les *brofegades* de la més gran, en tots els sentits, a les rodes de premsa? On són els directors de diari, columnistes i adversaris polítics que cada cop que la seua salut perillava han escrit, i assajat cara a l'espill de l'abeurador que tots els dies reomplia Rita d'aigua fresca, elegies que haurien desfet en llàgrimes qualsevol cor de pedra? I ara... ara va i resulta que ningú trobarà al *bonheur-du-jour* de la cambra, a la *boiserie* de caoba del menjador o al moble bar del despatx de casa, on tants bons tractes s'han tancat, un raconet on deixar caure l'urna funerària amb les cendres de Rita. Que en sou de miserables!

Res no serieu sense ella. Ajupits a la seua esquena, sempre generosa, féreu fortuna, cone-

guéreu la Sofia Loren i passàreu de fer-vos el cul quadrat a la cadira de fusta del concert de la banda del barri, a gaudir de la *Tosca* de Zubin Mehta en una butaca de vellut del car, entapissada per Helga Schmidt en persona.

Que segurs que us sentíeu aquells dies en què sabíeu que ella era al pont, amb la mà ferma al timó de la nau, aquest *Titanic* de la política valenciana que Rita va soldar amb les seues pròpies mans i que ara vosaltres abandoneu, rates de claveguera, en notar les primeres humitats sota els vostres peus.

Renegats, delators de boca fluixa que heu venut la mare que us va donar a la llum del poder i la glòria, abans que el gall ni tan sols nasquera. Traïdors, que ni esperàreu a entrar per la porta del palau de justícia per cantar davant el jutge les misèries que ja havíeu soltat al guàrdia civil que conduïa la furgoneta.

Quanta *paradeta* del mercat, del quiosc i les ones hauria tancat fa anys sense la generositat d'aquesta Rita que ara escanyeu amb tant d'acarnissament. Gentola desagraïda, que tantes vegades va plorar favors en el generós pit on ara heu clavat el punyal de la traïdoria.

Vosaltres sabeu millor que ningú que la costra que cobria el seu Lancia a la cotxera de l'ajuntament no era la pols del temps, sinó la cendra de l'encens que durant vint anys cremàreu a l'altar on vint anys acudíreu a adorar-la, i no moguts per la fe dels fidels i els justos, ara ho sabem, ho féreu empesos per la vostra infinita cobdícia i la vanitat dels febles de caràcter.

Furtar diners ella? Quina estúpida. A diferència de vosaltres mai li va fer falta. La seua fortuna sempre va ser l'estima del seu poble, el mateix que ara la increpa i la té segrestada a la seua pròpia casa, tapiada amb l'aspre mur de la calúmnia.

Allunyeu-vos d'ella i la seua memòria. Deixeu que, com a mínim, els que de debò la combatrem fem honor a l'adversari caigut en la lluita. Vosaltres, cortesans hipòcrites, usurpadors i macarrons tuiters, traieu les vostres urpes i les vostres llengües del bon nom de la nostra alcaldessa. Deixeu-nos les seues despulles consumides. Deixeu-nos-les a nosaltres, els seus arxienemics en vida, deixeu-nos-les a nosaltres, que nosaltres guardarem les cendres de Rita.

Consultor en comunicació